

Artikelen-serie 'Demonen'

3. HOE DEMONEN MACHT VERKRIJGEN

door Arie van der Stoep

Demonen kunnen niet zomaar doen wat ze willen. Het is net als in een gewone oorlog. Een land kan pas ingenomen worden, als de voorwaarden daarvoor aanwezig zijn. Zo kunnen demonen pas macht over een mens krijgen, als de weg daarvoor geëffend is. En in het vorige artikel uit deze serie zagen we dat er dan tevens nog verschil is in de mate waarin zij macht over een mens verwerven. Bovendien wordt de aard van het kwaad dat ondervonden wordt, bepaald door de soort demon die zijn kansen heeft gekregen.

Daarover gaat het dit keer: Welke toegangswegen gebruikt de vijand om het land (het leven van een mens) geheel of gedeeltelijk onder controle te krijgen of het in elk geval regelmatig schade te berokkenen? Want we moeten ons realiseren dat een vijand niet zomaar op elke willekeurige plaats een land binnen kan komen: een leger heeft daarvoor een begaanbare weg nodig, het moet eerst de toegangswegen in handen krijgen of toegangswegen creëren. Dat is bij de satan net zo. Pas als er toegangswegen voor hem open staan, kan hij zijn slag slaan. Wat kan bij een mens nu een toegangsweg voor het rijk der duisternis openen?

Toegangswegen voor demonen

Vooraf moet gesteld worden dat niet elke openstaande weg automatisch tot bezetting door de vijand leidt. De vraag of hij zijn slag kan slaan, is afhankelijk van de soort weg die hij open vindt en van nog enkele factoren waarop ik nu om de overzichtelijkheid (nog) niet nader inga. Enkele belangrijke wegen die demonen de kans geven om macht over mensen te krijgen, zijn:

* **Zonde.** Niet elke zonde leidt automatisch tot demonische gebondenheid, maar verzwakt een mens wel in de positie die hij geestelijk inneemt. Regelmatig terugkerende zonden die niet beleden worden en waarmee niet afgerekend wordt, en zonden waarin wordt volhard, kunnen een mens echter wel onder de overheersing van demonen brengen (Prediker 10:8). Voorbeeld: Iemand die een leugen uit, behoeft daarmee nog niet gebonden te raken (hoewel niemand hem dit kan garanderen). Maar als diezelfde persoon dit regelmatig doet, erin volhardt en zich er niet van bekeert, kan een leugengeest in hem komen (2 Kronieken 18:22).

* Datzelfde geldt ook voor sommige **slechte gewoonten**. Misschien moet je ze 'gewoontezonden' noemen. Ongezonde eetgewoonten bijvoorbeeld zijn op een gegeven ogenblik niet alleen zonden tegen het eigen lichaam, maar kunnen ook tot gebondenheid leiden. Er kan dan bijvoorbeeld sprake worden van een geest van vraatzucht of genotzucht (Job 20:5, 21-23).

* Geestelijke, psychische of lichamelijke **verwaarlozing of mishandeling** van een kind. Vooral als dit regelmatig of stelselmatig voorkomt. Voorbeeld: een kind dat door één van de ouders of door beide verworpen wordt, wordt daardoor dikwijls slachtoffer van een geest van verwerping. De ouders zijn namelijk degenen die in de eerste plaats zijn bescherming zijn tegen geestelijke aanvallen (1 Korintiërs 7:14). Valt die bescherming weg of laat men daarin bressen vallen, dan opent men daarmee op dat punt de weg voor de vijand.

* **Ingrijpende, schokkende gebeurtenissen met een diep verwondende werking.** Sommige gebeurtenissen kunnen de natuurlijke bescherming in een mensenleven zo afbreken, dat demonen kans zien om daardoor toegang te krijgen. Voorbeeld: Een gebeurtenis waarin een alles overspoelende angst wordt ervaren, waarover een mens zelf elke controle verliest, zodat hij er volkomen door beheerst wordt, kan machten van angst hun kansen geven.

* Met name **zonden die het menselijk leven aantasten of rechtstreeks contact met het rijk der duisternis geven** (occulte zonden, afgoderij in allerlei vormen), openen een brede weg voor demonische overheersing. Voorbeelden: Het meedoen aan spiritistische séances, het laten lezen van kaarten, het aanbidden van andere goden, van geesten en dergelijke, waardoor hele volken geestelijk geknecht werden en worden. Maar ook wetticisme, dat als een vorm van afgoderij gezien kan worden (Galaten 4:9-11). Moorden leiden bijna altijd tot één of meer vormen van geestelijke belasting en overheersing. Ook seksuele misdaden, als verkrachting, doen dat en kunnen niet alleen de dader, maar ook het slachtoffer onder demonische invloed plaatsen. Het op gewelddadige wijze binnendringen van iemands leven (lichamelijk of psychisch) betekent geestelijk een ontmanteling van de beschermende barrières: er wordt een weg geopend, waarvan boze geesten maar al te graag gebruik maken.

* **Zonden van het voorgeslacht**, met name degene die in het vorige punt zijn genoemd, maar ook andere. De schuld ervan kan allerlei gevolgen hebben voor mensen van vandaag. Voorbeeld: Depressies kunnen te maken hebben met occulte bezigheden van voorouders (Exodus 20:5).

* **Vloeken** die uitgesproken worden over mensen. Dit komt niet alleen in andere culturen voor, maar ook in de onze. Voorbeelden: soms spreken ouders een vloek over één of meer kinderen uit, bijvoorbeeld als een kind niet gewenst is of hen in hun eer krenkt. Satanisten spreken regelmatig vloeken uit over christelijke leiders of over het (christelijke) gezin. De laatste tijd wordt er ook meer aandacht besteed aan het feit dat negatieve uitspraken, vooral als die vaker herhaald worden door onszelf of door mensen met invloed op ons leven, tot een vloek kunnen worden en de weg kunnen openen voor demonische werkzaamheid (Spreuken 6:2).

Reëel blijven

Nu we wat inzicht hebben in de wijze waarop demonen hun kansen krijgen, moeten we natuurlijk wel reëel blijven en niet overal demonen zien of bang worden. Daarom een paar opmerkingen tot slot van dit artikel.

Allereerst blijkt uit het voorgaande dat men in lang niet alle gevallen zelf verantwoordelijk is voor de opening van een toegangsweg voor de vijand. Is dit wel het geval, dan is er nog altijd vergeving bij de Heer te krijgen en is er bevrijding mogelijk. Heel veel gebondenheid is echter niet gewild en onvrijwillig. Maar ook als men niet zelf verantwoordelijk is, dan is men er vanzelfsprekend wel zelf voor verantwoordelijk, wat men ermee doet als men dingen bij zichzelf ontdekt, die kunnen wijzen op 'geestelijke besmetting'.

In de tweede plaats aarzelt men soms om te praten over de symptomen die men heeft, en om hulp te zoeken. Men heeft het gevoel of zelfs de ervaring, dat men die verschijnselen daardoor juist oproept of versterkt. Door er niet mee voor de dag te komen, probeert men dus de zaken in eigen leven in evenwicht te houden (en dat kost toch al zoveel moeite). Dat is begrijpelijk, maar het biedt natuurlijk geen oplossing en is alleen maar om de hete brij heenlopen. Om echte bevrijding te ervaren, zul je hulp moeten zoeken en aanvaarden. Zelfs als de demonen zich roeren en zich ertegen verzetten.

Over die bevrijding gaat het de volgende en laatste keer.



Dit artikel werd in 1997 gepubliceerd in het gemeenteblad van de toenmalige Rafaël-gemeente van Waddinxveen.